

Књига пророка Данила — сто двадесет трећи део

Откривање пророчког значаја Данила 11:40

Jeff Pippenger
2024-03-08

Четрдесети стих једанаестог поглавља Данила један је од најдубљих стихова у Речи Божјој, као што је то и Данило 8,14. Четрдесети стих представљен је реком Хидекелом, а река Улај представља Данило 8,14.

Четрдесети стих почиње речима: „и у време свршетка“, чиме се изричито утврђује да је почетак тог стиха 1798. година. Педесет и једна реч тог стиха биле су отпечаћене 1989. године, када је било препознато да указују на слом Совјетског Савеза у то време. Тих педесет и једна реч у стиху представљају и време свршетка 1798. године, а затим и друго време свршетка 1989. године. Алфа и Омега ставио је Свој потпис на тај стих за све који су вољни да виде и чују. Време свршетка за покрете и првог и трећег анђела представљено је у том једном стиху.

Следећи стих указује на то када папство, представљено као цар севера, осваја Сједињене Америчке Државе, представљене као славна земља, у време ускоро долазећег закона о недељи у Сједињеним Америчким Државама. Стога, иако речи четрдесетог стиха одређују време краја у 1798. години као почетак, а време краја у 1989. години као завршетак, стварност је да се пророчка историја представљена у четрдесетом стиху не окончава све до четрдесет првог стиха, када цар севера осваја славну земљу. То значи да историја од распада Совјетског Савеза 1989. године па до ускоро долазећег закона о недељи у четрдесет првом стиху представља историју Сједињених Америчких Држава од председника Роналда Регана па све до ускоро долазећег закона о недељи. Та историја обухвата 11. септембар 2001. године и надаље, све до часа великог земљотреса из Откривења, једанаесте главе.

Када је стих у почетку био отпечаћен, изнет је приговор против истине да је „Пипенгерова тврдња, да стих представља историју од 1798. године до закона о недељи, била апсурдна тврдња, јер стихови у Библији никада не представљају тако дуге периоде историје.“ Ми нисмо били размишљали о појму да ли постоји граница временском раздобљу које може бити смештено у један стих, али смо се одмах сетили да Откривење, тринаеста глава, једанаести стих, указује на управо ту исту историју, и то чини у једном стиху. Историја звери из земље започела је 1798. године, а говорење звери из земље као аждаје испуњава се у ускоро долазећем закону о недељи.

„А када је папство, лишено своје снаге, било присиљено да одустане од прогонства, Јован је видео како настаје нова сила да понови глас аждаје и настави исто тако сурово и богохулно дело. Ова сила, последња која ће заратити против цркве и закона Божјег, била је приказана звери са јагњећим роговима.“ Signs of the Times, November 1, 1899.

Ако би неко желео да буде технички прецизан, четрдесети стих обухвата историју 1798. године, до четрдесет првог стиха, а у четрдесет првом стиху препознаје се недељни закон; стога је, за разлику од једног јединог стиха у тринаестој глави Откривења, четрдесети стих заправо нешто краћи, јер се недељни закон налази у следећем стиху, док је у тринаестој глави Откривења период од 1798. године до недељног закона садржан у једном стиху. Сестра Вајт нас обавештава да је „иста линија пророштва“ која се налази у књизи пророка Данила преузета у књизи Откривења, а Откривење, тринаеста глава, једанаести стих, лако иде право преко четрдесетог стиха, ако одлучите да примените начело: ред на ред.

Када заиста примените начело „ред на ред“, налазите да се приказ земаљске звери из Откривења тринаест (Сједињених Држава) у четрдесетом стиху, која је у том стиху представљена „колима, лађама и коњаницима“, мења од звери сличне јагњету са два рога 1798. године у звер која говори као аждаја при недуго предстојећем недељном закону, и такође да звер слична јагњету има два рога.

Четрдесети стих такође представља симболичних седамдесет година током којих је тирска блудница заборављена, јер је тих седамдесет симболичних година као дани једнога цара, а цар је царство. На основу четрдесетог стиха и низа у тринаестом поглављу Откривења, царство библијског пророчанства које влада током седамдесет симболичних година из двадесет трећег поглавља Исаије јесте звер из земље, која има два рога снаге. Звер из земље почиње са два рога снаге, који представљају републиканизам и протестантизам, али како се историја четрдесетог стиха приближава своме испуњењу у четрдесет првом стиху, њене две пророчке снаге тада се препознају као „лађе“ (економска моћ), и „кола и коњаници“ (војна сила).

Током седамдесет симболичних година из двадесет треће главе Исаије, тирска блудница, која је у четрдесетом стиху цар севера, бива заборављена. Али затим ће, на крају тих седамдесет симболичних година, она поново чинити блуд са царевима земаљским, као што је то било у историји која је претходила слому Совјетског Савеза, када сви историчари потврђују да је председник Реган обезбедио тајни савез са антихристом библијског пророчанства ради обарања Совјетског Савеза. У раздобљу које је водило ка 1989. години, Реган је већ био започео тајни недозвољени однос са човеком безакоња; тако су Навуходоносорови свирачи почели да увежбавају мелодију коју је заборављена блудница почињала да пева. Незапамћена светска служба Јована Павла II, у тој истој историји, била је почетак „песме и игре“ која је учинила да се „сав свет“ „диви звери“.

Четрдесети стих такође представља историју лаодикијског адвентизма, који је 1798. године започео као Сард, затим су они у Сарду прихватили светлост која је била отпечаћена, а потом је из Сарда произашао филаделфијски покрет. Када је филаделфијски покрет одбацио светлост из 1856. године, тада је 1863. прешао из покрета у лаодикијску цркву. Та је црква, стога, одређена да буде избљувана из уста Господњих у четрдесет првом стиху, што је ускоро долазећи недељни закон. Четрдесети стих представља не само историју Сједињених Америчких Држава, него и историју лаодикијског адвентизма.

Лаодикијском адвентизму дата је божанска светлост Божје Речи као његово упориште и снага, а влади Сједињених Америчких Држава дата је божанска светлост Устава Сједињених Америчких Држава као њено упориште и снага. Обоје су пророчки започели као рогови 1798. године, а до краја седамдесет симболичних година, отпаднички републикански рог и отпаднички протестантски рог сјединиће се као један рог и говориће као аждаја.

Два рога у четрдесетог стиха јесу влада и изабрана црква, који представљају две линије пророчтва што теку заједно, јер су приказани као два рога на једној истој звери. Куда год звер иде, и два рога такође иду, и то чине у истој пророчној историји. Рог протестантизма има двоструку пророчку природу, представљену Лаодикијом и Филадельфијом. Рог републиканизма такође има двоструку пророчку природу, представљену Републиканском и Демократском политичком странком. Друго од двоструке природе свакога од рогова појављује се последње и уздиже се више, према осмој глави Књиге пророка Данила.

Тада подигох очи своје и видех, и гле, пред реком стајаше ован који имаше два рога; и оба рога беху висока, али један беше виши од другога, и виши израсте последњи.
Данило 8:3.

Двоструке одлике сваког рога приказане су у Христовој линији кроз садукее и фарисеје, што се у републиканском рогу изједначава са либерализмом (ропству наклоњени, демократија, woke-изам и глобализам) и конзервативизмом (противници ропства, уставна република, традиционалисти, MAGA). Двоструке одлике протестантског рога изједначавају се са Филадельфијом и Лаодикијом. Не постоји савршена паралела између поделе два рога у двоструки симбол, јер ни прогресивни либерализам ни конзервативни MAGA-изам не излазе на исправну страну по питању недељног закона, јер су се фарисеји и садукееји ујединили код крста; али при ускоро долазећем недељном закону, који је био предображен крстом, Лаодикија бива избљувана из уста Господњих, а филадельфијски рог тада бива подигнут као застава. Ипак, двострука природа оба рога представљена је теолошком расправом између фарисеја и садукееја, а весник незнабошцима (Павле), у Христовој историји, раније је био фарисеј над фарисејима.

Методологија позног дажда, будући да је правило на правило, производи велику светлост у четрдесетом стиху када се примени. Откривење, поглавља два до осамнаест, у потпуној су сагласности са четрдесетим стихом. Сведочанство о тирској блудници у двадесет трећем поглављу Исаије слаже се са тим стихом. Наравно, постоји још неколико одломака које треба положити преко четрдесетог стиха, али је можда најзначајнија примена начела „правило на правило“ на четрдесети стих сам четрдесети стих.

У четрдесетом стиху изложени су и време свршетка 1798. године и време свршетка 1989. године. То упућује проучаваоца пророчтва да време свршетка из 1798. положи преко времена свршетка из 1989. Када се то учини, историја четрдесетог стиха производи две линије које свака почиње 1798. године и наставља се до скорог недељног закона из четрдесет првог стиха. Линија која почиње 1798. године означава унутрашњу поруку Божјег

народа последњих дана, а линија која почиње 1989. године означава спољашњу поруку Божјег народа последњих дана током те исте историје. Четрдесети стих, дакле, у себи садржи симболику представљену истим унутрашњим и спољашњим пророчким односом седам цркава и седам печата у књизи Откривења. И овај пророчки феномен представљен је у једном стиху, састављеном од педесет и једне речи!

Mileriti su prepoznali unutrašnje-spoljašnju poruku sedam crkava i sedam pečata, ali su takođe prepoznali da sedam truba takođe predstavlja treću liniju istine koja je bila jedan element istorije predstavljene sedam crkvama i sedam pečata. Trube su bile, kako Miler navodi, „naročiti sudovi“ koji su bili izrečeni nad Rimom. Mileriti su razumeli da su Božji sudovi predstavljeni sedam truba bili povezani sa istorijom sedam crkava i uporednom istorijom sedam pečata.

Четрдесети стих обухвата историју 11. септембра 2001. године, и стога је у четрдесетом стиху усклађена и пророчка линија седам труба. Први анђео је дошао 1798. године, да би објавио отварање суда 1844. године. Тај суд се дели на истражни и извршни суд. Историја четрдесетог стиха јесте историја истражног суда, а историја од четрдесет првог стиха па надаље, све док Михаило не устане и док се не излију седам последњих зала, јесте историја извршног суда.

Извршни суд почиње када Сједињене Државе проговоре као аждаја.

„Jagnjeći rogov i zmajev glas ovoga simbola ukazuju na upadljivo protivrečje između ispovedanja i prakse naroda koji je ovde predstavljen. ‘Govor’ toga naroda jeste delovanje njegovih zakonodavnih i sudskih vlasti. Takvim delovanjem on će poreći ona liberalna i miroljubiva načela koja je istakao kao temelj svoje politike. Predskazanje da će govoriti ‘kao zmaj’ i vršiti ‘svu vlast prve zveri’ jasno proriče razvoj duha netrpeljivosti i progonstva koji se ispoljio kod naroda predstavljenih zmajem i zveri sličnoj leopardu. A izjava da zver sa dva roga ‘čini da se zemlja i oni koji žive na njoj klanjaju prvoj zveri’ pokazuje da vlast ove nacije treba da bude upotrebljena za nametanje nekog obreda koji će predstavljati čin odavanja pošte papstvu.“ Velika borba, 443.

Када Сједињене Државе „проговоре“ и спроведу недељни закон који ускоро долази, „други глас“ из осамнаестог поглавља Откривења „говори“ позивајући људе и жене да изађу из Вавилона.

И чух други глас с неба где говори: Изађите из ње, народе мој, да не будете заједничари у њеним гресима и да не примите од њених зала. Јер греси њени допреше до неба, и Бог се опомену њених безакоња. Узвратите јој као што је и она вама узвратила, и удвостручите јој двоструко по делима њеним: у чашу коју је она напунила, напуните јој двоструко. Откривење 18:4–6.

У четрдесет првом стиху, када Сједињене Државе проговоре, они који су још увек у троструком окружењу савременог Вавилона бивају позвани да изађу када проговори „други глас“ из осамнаестог поглавља Откривења. Они који су тада позвани да изађу представљени су у четрдесет првом стиху као „Едом, Моав и првенци синова Амонових“. У том стиху, они који су представљени у троструком симболу савременог Вавилона измичу руци цара севера

(папства). Јеврејска реч „escapare“ значи избећи посредством клизавости, а њено унутрашње значење јесте да се бекство остварује од нечега што је, пре тог бекства, држало оне који беже у ропству.

И ући ће и у славу земљу, и многе ће земље бити оборене; али ће се ове избавити из његове руке: Едом и Моав и првенци синова Амонових. И пружиће своју руку и на земље; и земља египатска неће умаћи. Данило 11:41, 42.

У четрдесет и другом стиху папство (цар севера) осваја своју трећу географску препреку када заузима Египат, који је симбол Уједињених нација, као што је предочено Иродовим рођенданом, када он подлеже обмањујућем плесу Саломе (Сједињене Државе), кћери Иродијаде (папства). То означава време када Уједињене нације („десет царева“ из Откривења седамнаест), пристају да предају своје царство звери за један час. Тај један час јесте час „великог земљотреса“ из Откривења једанаест, и „час“ када се суди вавилонској блудници. У четрдесет и другом стиху Египат (Уједињене нације) „неће избећи“.

Јеврејска реч преведена као „избећи“ у четрдесет другом стиху разликује се од јеврејске речи у четрдесет првом стиху. У четрдесет другом стиху реч „избећи“ значи „не налазећи никакво избављење“, док четрдесет први стих указује на то да су они који су пре ускоро долазећег недељног закона држали руку под руку са папством, потом избегли као услед клизавости. Пре часа кризе недељног закона, они у заједници савременог Вавилона прихватили су сатанску замисао да је недеља Божји дан богослужења. Када жиг звери буде наметнут, човек га може или прихватити из било ког разлога, или заиста веровати да је тако. Веровати у то значи примити жиг на челу, а једноставно га прихватити значи примити жиг на руци.

Они који у време недељног закона избегну руку папства, одбацују сатанску замисао да је Божји дан богослужења дан сунца, управо у часу када Сједињене Америчке Државе и Уједињене нације пружају руке блудници из Рима, папској сили, цару севера.

„Протестанти Сједињених Држава биће први који ће пружити своје руке преко провалије да ухвате руку спиритизма; пружиће се преко бездана да се рукују са римском силом; и под утицајем овог троструког савеза, ова земља ће поћи стопама Рима у гажењу права савести.“ Велика борба, 588.

Важно је да издвојимо време да изложимо структуру последњих шест стихова једанаестог поглавља Данила док настављамо наша разматрања четрдесетог стиха. Цар са севера, који је Савремени Рим, осваја три географске препреке да би био утврђен на престолу земље. Пагански Рим је освојио три географске препреке, као што је то учинио и папски Рим; тако и Савремени Рим у четрдесетом стиху осваја цара с југа (бивши Совјетски Савез), затим у четрдесет првом стиху осваја славу земљу (Сједињене Америчке Државе), а потом у четрдесет другом и четрдесет трећем стиху Египат (Уједињене нације).

Али, као што претходни навод сестре Вајт показује, Сједињене Државе истовремено пружају руку папству и Уједињеним нацијама. Троструки савез аждаје, звери и лажног

пророка остварује се при ускоро надолazeћем закону о недељи, премда Данило, једанаеста глава, стихови четрдесет први до четрдесет трећи, приказују то истовремено освајање у низу. Приказани след представља ток догађаја, али се све то остварује при ускоро надолazeћем закону о недељи.

У том тренутку „други глас“ из Откривења осамнаест „говори“, управо тамо где Сједињене Државе „говоре“. Бог говори где и када Сатана говори. У четрдесет четвртом стиху, вести са истока и са севера узнемиравају цара севера и отпочиње коначно папско крвопролиће. Стих четрдесет четврти, као и стихови четрдесет други и четрдесет трећи, започиње у четрдесет првом стиху, када моћни анђеол из Откривења осамнаест започиње свој позив своме другом стаду да изађе из Вавилона.

Порука коју Он износи јесте порука која поистовећује ислам трећег тешког јада као Његово оруђе суда и казну над вавилонском блудницом. Ислам је представљен као „гласови с истока“, а папство (лажни цар севера) као „гласови са севера“. Данило 11:40 поистовећује истражни суд, а стихови 41–45 извршни суд.

Наставићемо наше разматрање четрдесетог стиха једанаесте главе Данила у наредном чланку.

„Једном приликом, када сам била у Њујорку, у ноћно време била сам позвана да посматрам како се зграде уздижу, спрат за спратом, према небу. За те зграде се јамчило да су ватроотпорне, и биле су подигнуте да прославе своје власнике и градитеље. Све више и више уздизале су се те зграде, и у њима је употребљаван најскупљи материјал. Они којима су те зграде припадале нису себе питали: ‘Како можемо најбоље прославити Бога?’ Господ није био у њиховим мислима.“

„Помислих: ‘О, кад би они који тако улажу своја средства могли да виде свој пут онако како га Бог види! Они гомилају величанствене грађевине, али како је у очима Владара васељене безумно њихово планирање и смишљање. Они не истражују свим снагама срца и ума како би могли да прославе Бога. Изгубили су из вида ово, прву дужност човека.’“

„Док су се ове узвишене грађевине уздизале, власници су се радовали са оholим поносом што имају новца да га употребе за угађање себи и изазивање зависти својих суседа. Велики део новца који су тако уложили био је стечен изнудом, притискањем сиромашних до крајњих граница. Заборавили су да се на небу води извештај о свакој пословној трансакцији; сваки неправедан посао, свако преварно дело, тамо је забележено. Долази време када ће људи у својој превари и дрскости достићи тачку преко које им Господ неће допустити да пређу, и научиће да постоји граница Јеховиној дуготрпљивости.“

„Призор који је затим прошао преда мном био је пожарна узбуна. Људи су гледали високе и наводно ватроотпорне зграде и говорили: ‘Оне су потпуно сигурне.’ Али те зграде су биле прогутане као да су начињене од смоле. Ватрогасне справе нису могле ништа учинити да зауставе разарање. Ватрогасци нису били у стању да покрену справе.“

„Наложено ми је да кажем да, када дође време Господње, ако се у срцима гордих, честољубивих људи не буде догодила никаква промена, људи ће увидети да ће рука која је била силна да спасава бити силна и да уништава. Никаква земаљска сила не може зауставити руку Божју. Никакав материјал не може се употребити при подизању зграда који ће их сачувати од уништења када дође Богом одређено време да пошаље одмазду на људе због њиховог непоштовања Његовог закона и због њиховог себичног честољубља.“

„Нема много оних, чак ни међу просветним радницима и државницима, који схватају узроке што леже у основи садашњег стања друштва. Они који држе узде власти нису у стању да реше проблем моралне изопачености, сиромаштва, беде и све већег криминала. Узалуд се труде да пословање поставе на сигурнију основу. Када би људи посветили више пажње учењу Божје речи, нашли би решење за проблеме који их збуњују.“

„Sveto pismo opisuje stanje sveta neposredno pre Hristovog drugog dolaska. O ljudima koji pljačkom i iznudom gomilaju velika bogatstva napisano je: ‘Zgrnuste sebi blago za poslednje dane. Evo više plata poslenika koji su poželi vaša polja, a koju ste im vi uskratili prevarom; i vika žetelaca dođe do ušiju Gospoda nad vojskama. Uživate na zemlji i razvratno živeste; ugojiste srca svoja kao na dan klanja. Osudiste i ubiste pravednika; i on vam se ne opire.’ Jakov 5:3–6.“

„Али ко чита упозорења која дају знаци времена што се убрзано испуњавају? Какав утисак она остављају на људе овога света? Каква се промена види у њиховом ставу? Ништа већа од оне која се видела у ставу становника нојевског света. Обузети световним пословима и уживањима, претпотопни људи ‘не опазише док не дође потоп и однесе све.’ Матеј 24:39. Имали су опомене послане с неба, али су одбили да слушају. И данас свет, потпуно не обазирјући се на Божји глас опомене, хита у вечну пропаст.

„Свет је узбуркан духом рата. Пророштво из једанаестог поглавља Књиге пророка Данила скоро је достигло своје потпуно испуњење. Ускоро ће се збити призори невоље о којима се говори у пророштвима.“

Сведочанства за Цркву, свеска ДЕВЕТА, страна ЈЕДАНАЕСТ.